

lélek álma,	ha majd a lét	
végtelenbe	halvány vetése,	
tévedése,	a zab világos	hallik a lovak
talán virággal	áradása,	futása.
álmodása,	elveszett	Virág múlása,
az illat mélyre	lovak futása,	ébredése,
hangolása,	de már ködökbe	ha majd a lét
elveszett,	tévedése,	halvány vetése,
lovak futása,	a vers halálos	a holt virág
hallik sörényük	érvelése.	
áradása,	Világ múlása,	halk ébredése,
ahogy gázolnak	változása,	a múlhatatlan
a vetésben,	a dolgok mélyre	lét világa,
a zab leszálló,	hangolása,	a létbe múló
mély ködében,	elveszett	lélek álma,
hallik a	lovak futása,	végtelenbe
lovak futása,	hallik sörényük	tévedése,
eltévedt	áradása,	talán magára
téblábolása,	ahogy gázolnak	ébredése,
hallik a lovak	a vetésben,	világ múlása,
futása.	a zab leszálló,	változása,
Virág múlása,	mély ködében,	a dolgok mélyre
ébredése,	hallik a	hangolása.
a lét mélyebb	lovak futása,	
regiszterébe,	eltévedt	
	téblábolása,	

4 ALKONY SZELÉBEN

Szibéria

A dajka ég, a
ringató,
oly végtelen,
akár a hó,

síró almáit
altató,
alkony szelében
lángoló,

oly végtelen,
akár a hó,
olyan való meg
nem való,

de két egymáson
forduló
almát nevel,
egyjég a tó,

mélyén nagy
kígyó álmodik,
fehéren egyre
változik,

akár a hó,

nyelvén homály,
a végtelen,
mi néha fáj,

amíg a mélyben
álmodik,
fehéren egyre
változik,

de változatlan
nagy kövek
ahogy fehéren
sejlenek,

derül a víz-
homály körül,
a láthatatlan
mély derül,

a szél fölötte,
már a szél
havat süvöltve
éig ér,

síró almái
ringanak,
ez már világol,
mint a hó,

az, mint az

alkonyat,

a dajka ég, a
ringató,
oly végtelen,
akár a hó,

síró almáit
altató,
alkony szelében
lángoló,

oly végtelen,
akár a hó,
olyan való meg
nem való,

de két egymáson
forduló
almát nevel,
egy jég a tó,

mélyén a
kígyó álmodik,
fehéren egyre
változik,

akár a hó,

nyelvén homály,
a végtelen, mi
néha fáj

amíg a mélyben
álmodik,
fehéren egyre
változik,

derül a víz-
homály, derül
a láthatatlan
mély körül,

a szél havat
süvölt, havat,
egy tűz
az alkonyat.